

Красиво ВЕТРИНО

• Брой 58 • 16 стр. • формат А3 • цена: 0 лева • 30.08.2023 г.

Противоотровата
на ЗЛОТО

страница 5

Как да подобрим
страната чрез
ИНВЕСТИРАНЕ?

страница 6,7

НАЙ-ВКУСНИЯТ
ФЕСТИВАЛ

страница 9,10

СРЕБЪРНА
КЛУБНА КАРТА

страница 16

ЖИВЕЕМ ЛИ В

МАТРИЦАТА?

Преди много години излезе един изключителен филм, озаглавен „Матрицата“. Когато гледахме рекламата му, се чудехме как може хора да хвърчат, и очаквахме неговото излизане с интерес. Филмът оправда очакванията ни и накара всеки, излизайки от кино-салона, да си зададе въпроса:

Дали може да живеем в Матрицата?

продължава на
страница 2

ПРОТИВООТРОВАТА на ЗЛОТО

Съществуват универсални закони. Те намират приложение навсякъде – в науката, в живота, в науката за живота. В Библията също има много примери за тях – до тях стигаме с тълкуване, дълбок размисъл и самонаблюдение. В живота има много неправди, лъжи и злодеяния, които на човек е дадено да избира дали да извърши, дали да последва или да гради и влага усилия в нещо смислено и добро, да служи и да е полезен. За ближния или срещу него.

продължава на страница 5

• ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 1

ЖИВЕЕМ ЛИ В

МАТРИЦАТА?

Преди много години излезе един изключителен филм, озаглавен „Матрицата“.

Когато гледахме рекламата му, се чудехме как може хора да хвърчат, и очаквахме неговото излизане с интерес. Филмът оправда очакванията ни и накара всеки, излизайки от киносалона, да си зададе въпроса:

Дали може да живеем в Матрицата?

продължава от стр.1

Лично аз бях дълбоко замислен и реших да науча повече за създаването му. Тогава разбрах, че в основата на филма стои книгата на известния писател философ Жан Бодрияр – „Симулация и симулакрум“. Потърсих я, но не можах да я открия на български език, затова я закупих на френски и дадох да ми я преведат. В интерес на истината книгата се оказва много по-хубава, отколкото си мислех (макар и много трудна за четене и разбиране), и благодарение на нея разбрах какво са искали да кажат режисьорите на филма. Те бяха използвали като похвати фантастиката и хиперболата, за да ни покажат нещо, което би ни било трудно да си представим, че съществува, и още по-трудно можем да осъзнаем, че живеем в него. Жан Бодрияр ни разкрива истината за света, в който живеем, и начина, по който е създадена една симулация на ред и свобода, които въобще не отговарят на истинските.

Един от важните моменти в тази книга е как от симулираната реалност се създава истинска. В началото, когато човек не се е замислял върху това, усеща, че нещо не е наред, но не може да отсее какво е то. Във филма има момент, в който Нео усеща, че нещо не е наред с живота му, но не може да определи какво. На пръв поглед изглежда, че всичко е наред, защото има добра работа, живее прилично и няма какво повече да се желае, но въпреки всичко това усещане не го напуска в нито един момент. Сигурно много от хората усещат нещо, а и резултатите в България го показват. Последните 34 години от 9 милиона бъл-

гари в страната се стопихме до 6,5 милиона. Все повече хора се чувстват недоволни, разболяват се и не знаят каква е причината за това. Прегряването, употребата на наркотици и загубата на разсъдък стават все по-чести и се разпространяват като пандемия. Ако всичко ни е наред, то защо се случва всичко това? Отговорът на този въпрос ми дойде изненадващо и беше плод на желанието ми да живея честно и с принос към Родината. Мислех си, че ако направя едно населено място хубаво, то да дава възможност на хората да се развиват според приноса си, да няма насилие и наркотици, да има добро обучение за възрастни и деца, и най-важното – ако го направя там, където не засягам ничии интереси, тогава ще мога да покажа, че българите всъщност стават, но не стават ръководителите им. И ако успея в това свое начинание, тогава няма да имаме изтичане на сънародници в чужбина. Децата ще растат и ще вярват, че те определят съдбата си, а не управляващите или външни фактори, и това ще направи от тях силни, създаващи и борбени хора.

Ако се замислим, това е нещо, което е желано от повечето българи и би трябвало да няма съпротива в изграждането му, особено ако е на изоставено място, където няма много интереси. Започнах с наивната увереност, че живеем в свободен свят и на нас ни е позволено да творим и създаваме. Вярвах, че има

закони, които ако се спазват, няма да имаш проблеми с държавата. Още повече вярвах, че има държава, която се грижи за това българският народ да съществува и добрува, и това, че не ѝ се получава, е от незнание, а не от преднамерени действия. Вярвах, че медиите отразяват действителността и че ако някой път нещо не е правилно отразено, е грешка на репортера, а не целенасочено действие на медиата, и след като осъзнаят грешката, то те ще я оправят. Абсолютно отричах теориите на конспирацията, че няколко души управляват света. Казвах си – виж колко много медии има, как ще се наговорят да казват едно и също, абсурдно е. И така започна моето практическо пътешествие в Матрицата.

Жан Бодрияр описва, че създателите на днешния ред се страхуват най-много от хора, които могат да покажат по някакъв начин на населението, че редът, в който живеят, е илюзорен, и те не наказват жестоко действителните престъпления (кражби, рекет, насилие, наркотици, вандализъм, злоупотреби с власт и други подобни), защото действителните престъпления показват на населението, че има нужда от властта, че тя е там да

ги пази, и колкото повече стават, толкова повече населението дава от своите права на властимащите, за да може да получи защита. Или действителните престъпници са една от системите на контрол на управляващите. Чрез тях те увеличават силата на своята власт. Затова и виждаме в реалния живот, че те са оставяни да съществуват под контрола на управляващите и са насъсквани срещу обикновените хора, когато това е нужно на властта. За властимащите най-опасни са хората, които могат със своите действия да покажат на народа, че живее в Матрицата, и те нямат шанс да имат истински живот в тази система. Да уточня какво имам предвид – хората нямат възможност свободно да вършат неща, които биха издигнали човешкия род на по-високо ниво, нямат възможност да се обединяват и да осъществяват идеи, които биха ги направили независими и свободни във взимането на решения. Тук ще направя малко отклонение, за да поясня какво означава да взимаме свободно решения. Примерът е с компания, която иска да продължи да търгува с Русия, защото е видяла, че има нещо нередно в санкциите. Тази компания ще бъде смазана с проверки от НАП, ДАНС, икономическа полиция и

ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

ЖИВЕЕМ ЛИ В

МАТРИЦАТА?

продължава от стр.2

потребителски натиск. Хората, които работят с нея или в нея, ще бъдат подложени на социална изолация, оплюване в медиите и социалните мрежи, и накрая ще бъде освободена и насъскана престъпността срещу тях. Когато тази фирма знае с какви проблеми ще се сблъска, тя отказва да направи този избор и се съобразява с наложеното от управляващите, защото всичко останало ще бъде смъртоносно за нея. На теория има свободен избор, но на практика няма такъв. С обикновения човек е още по-лесно да му отнемеш свободния избор. Той дори работа не може да си намери, ако няма социално одобрение за решенията си.

Тук идва най-голямата опасност за управляващите – ако някой успее да осъществи на практика един по-добър модел на живот, който да дава възможност на хората да са истински свободни, да могат да работят за това да подобряват своя живот и своето ниво на развитие – то тогава системата на контрол ще бъде срината и хората няма да се страхуват да поемат пътя към свобода и създаване. Тези хора трябва да бъдат спрени на всяка цена, защото развалят симулацията на Матрицата.

Така с моето желание да превърна едно изоставено място в свободна зона за развитие аз се оказах враг на системата. Започнаха медийни атаки, които бяха комбинирани с институционални, както и с престъпни, като се редуваха безспир. Тъкмо приключи една атака, и веднага влизаме в друга. Така е вече повече от 5 години, като последните събития, които се случиха, показаха много явно лицето на Матрицата. Видяхме на живо как се създават и официализират абсурдни новини, които въпреки своята брутална нелепост и явна лъжа, стават официална версия. Много хора са го чели как се случва, но много малко са имали възможността да го наблюдават на живо, така че реших да го споделя с вас.

За хората, които не ме познават, казвам се Ивелин Михайлов и съм идеолог

на Исторически парк и други предприемачески инициативи, които помагат на обикновения човек да се научи как да борави с финансите, да организира предприемачески инициативи и да бъде по-свободен, като развива своите качества и умения. За тази цел имам социални канали в Ютуб, Фейсбук и Телеграм, а отскоро и в ТикТок. Тези канали се следят от сравнително малко хора, но са постоянни. В тях споделям знания и опит за тези, които имат нужда от тях. Не са платени и рядко трия коментари, само в случаите, в които е видно, че някой търси конфронтация, а не диалог. От години имам война с „Икономедия“, които са медии на приватизационния олигарх Иво Прокопиев, който е неофициален представител на американската власт в България. Неговите медии, в комбинация с други, от години правят черни медийни кампании, свързани с мен. Последните обаче са повече от нагли, защото лъжат за нещо, което е много лесно проверимо. В предишните години си играеха със страховете на хората, че съм поредният, който ги лъже, за да им вземе парите, но моите резултати опровергаха това. След като вече

не могат да продължат по този начин, те започнаха директно да лъжат и да официализират лъжата като истина, което е показателно за начина, по който работи Матрицата във всички сфери, макар и не така видно. Ще ви разкажа случая, за да може да разберете как сте лъгани и управлявани от шепа хора, които са архитекти на създадения ред. Иво Прокопиев и хората около него не са създателите на системата, а хора, които подобно на Шифър в оригиналния филм „Матрицата“ знаят, че всичко е лъжа, но са склонни да живеят в този фалшив свят само и само да си запазят привилегиите. Или те са агенти на Матрицата и нейните системи.

Ето го и фрапантния случай. В моите канали има хора, които коментират по всяка тема. Естествено е да има мнозина, които обсъждат войната в Украйна и съответно те си имат своето мнение. Има един такъв зрител в Ютуб канала на „Тогедър“, който се представя с псевдоним Тотенкопф. Той има характерен език на изразяване като малко дете и е по-краен в позициите си. Решил да създаде ТикТок канал с нарязани наши ви-

деа, там започнал и да пропагандира за набиране на войници от ЧВК „Вагнер“. Ясно е, че този човек няма нищо общо с тази частна армия и всичко е детска заигравка, дори само от разглеждането на канала. В този момент обаче някой, който е от системата на Матрицата или някой, който е с промит мозък от нея, пуска в мрежата снимка от този ТикТок канал, като директно обвинява, че аз съм набирал войници за „Вагнер“. Веднага тази вълна се подхваща от хора, които не ме харесват, и се пуска във форум, в който са изписани хиляди глупости за мен и нито една не се е потвърдила. В този форум влиза журналистът на „Капитал“ Йоан Запрянов, който търси „скрийншотове“ от моите призови за набиране на войници за „Вагнер“ и те му пускат такива от канала на Тотенкопф. Има тишина и затишие, а в този момент друга жълта медия, която играе с тях – Афера.БГ, влиза в телеграм канала, в който споделям какво прави всеки ден един предприемач, и в коментарите търси нещо, което да публикува. Всеки телеграм канал, за да има коментари, трябва да е свързан с втори такъв, който е със завършек Chat, и понеже оригиналният канал се казва „Ивелин Михайлов“, защото аз съм предприемачът, който публикува информация, съответно каналът за коментари се казва „Ивелин Михайлов Chat“. Този, който влиза в канала, е с име на потребител Молли Клиффорд и знае, че информацията, която копира, не е от мен, а от коментара на друг потребител. Въпреки всичко излиза статия в Афера.БГ, която твърди, че аз искам да отцепвам Варненска народна република, а после и Бургаска народна република, искам 300 ядрени ракети от Русия и да обявим независимост, дори не знам от кого. За всеки, който е нормално запознат с начина ми на изказ, писане и моите вярвания, е видно, че това е абсурдно твърдение, но въпреки всичко то е публикувано и разпространено от агенти на Матрицата, които са като Шифър в едноименния филм. После това твърдение, заедно с другото, което е взето от форума, е публикувано като статия във вестник „Капитал“ от журналиста Йоан Запрянов

продължава на страница 4

● ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 3

ЖИВЕЕМ ЛИ В

МАТРИЦАТА?

продължава от стр. 3

и повторено от „Дневник“. След това се пуска сигнал към службите, които действат разследване, което завършва без успех, но със заключение: „Няма събрани достатъчно доказателства, за да се заведе дело“. Това е достатъчно да се създаде несъществуваща новина за нещо, което никога не се е случвало, но по установения ред му е вдъхната реалност в истинския живот, и всеки, който търси нещо за мен по интернет или от досието ми в службите, ще попадне на тази новина и това заключение, което завинаги прави измисленото обвинение реално.

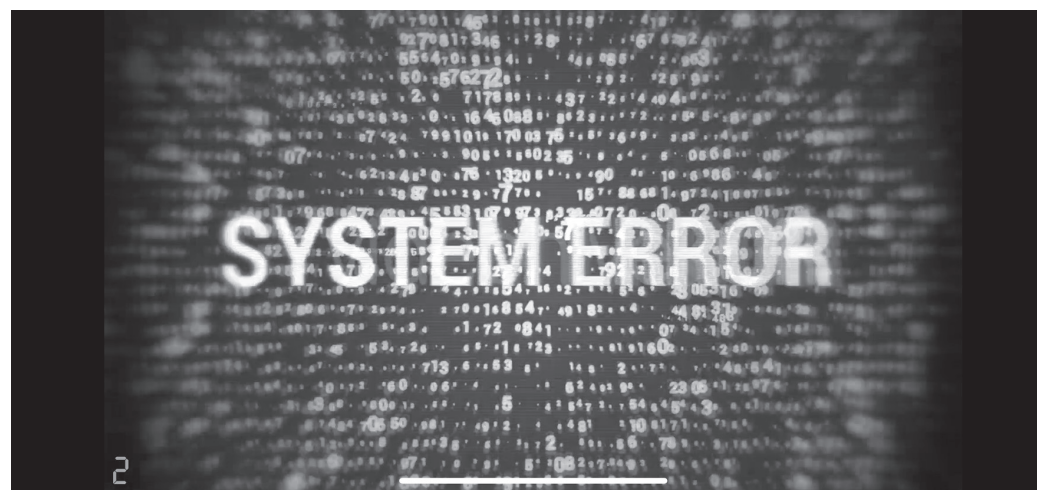
Това е абсолютно показателен случай как се създават новини и как се управлява информацията в Матрицата. Така се пресича възможността добрите новини и добрите хора да достигнат до повече

човеци в Матрицата и всяка аномалия в нея си остава ограничена. На теория сме свободни и имаме достъп до свободна информация, а на практика сме робини в Матрицата и четем и разпространяваме само това, което е позволено от нея. Това създава илюзия за свобода, но в действителност я няма. Това е и причината хората да не искат да се възпроизвеждат и да творят в нашата страна, а и въобще в така наречената „западна цивилизация“, защото интелигентните хора усещат, че нещо не е наред, и това ги прави неспокойни. Аз съм силен и съм изградил много неща, което пречи да се разправят цялостно с мен, но си помислете какво се случва с един обикновен човек, който осъзнае това, което написах тук, и реши да го сподели с други. Той бива социално унищожен и по-слабите губят разсъдък или живота си. Те биват буквално смазани от Матрицата и нейните агенти.

След като вече знаете всичко това, оставям на вас избора кое хапче да изберете – червеното или синьото. Ако изберете червеното, ще продължавате да четете нашите медии, да идвате в община Ветрино и да помагате заедно да градим мястото на свободните хора, но ако изберете синьото, вие ще си спомните, че това,

което четете, са глупости на хора, които или искат да ви излъжат нещо, или самите те не са добре с главата, и ще продължите живота си постарому.

**Кой път ще изберете –
изборът е само ваш!**

● НОВИНИ

Инстинктът да помагаш – изборът да си полезен

Тази събота, точно преди началото на Фестивала на традиционните храни, в село Неофит Рилски, по пътя в посока Девня, избухна пожар. Причините за него са известни. Високите температури в съчетание със силния вятър правят така, че за секунди всичко да е опърлено, а щетите, които могат да нанесат, да се окажат пагубни за всички. Всичко тук е въпрос на бърза реакция, правилна организация и техника, с която да бъде предотвратено колкото се може по-скоро бедствието.

Група от над десетима доброволци към Исторически парк реагираха светкавично и помогнаха в потушаването на пожара. Още когато видяха пушека и първите пламъци, веднага се задействаха. В момента на избухването на пожара, те се намират във фестивалната зона край Исторически парк, където се подготвя събитие. В рамките само на няколко минути се обаждат на пожарната и докато чакат тя да пристигне, започват гасенето с багер, водоносната, с която се поливат новозасадените дръвчета, и подръчни средства. Валентин Гьоков е пряк участник на акцията, ето какво сподели пред екипа на „Красиво Ветрино“:

„Нашата стратегия беше ние да поемем едната страна на шосето, където бе просто поле, а пожарникарите другата част, където има хиляди декари изсъхнала от жегите царевица. Само мисълта, че тя може да пламне, ме караше да настръхна, но виждайки как всички действат в синхрон, бранейки земята като своя лична, ми даваше кураж да не спирам и да вярвам, че всичко ще се потуши бързо. Част от доброволците помагаша с водоносната, а друга част – на пожарникарите. Така заедно успяхме да потушим пожар с потенциал да се превърне в бедствие. Пожарникарите ни благодариха от сърце и се поинтересуваха кои сме ние и как сме успели да се организираме толкова бързо с решение да се включим в такова опасно начинание. Това е просто един обичаен ден за нас, отдадените хора, които днес може да сме пожарникари, утре косачи, озеленители, чистачи, пазители, но ние всеки ден сме граждани на населеното място, което сме избрали за свой дом, и е наша отговорност да се грижим за него!“

Ако всички хора изберат да помагат, когато има нужда, то тогава всяко нещо бихме предотвратявали, преди то изобщо да се е случило. Браво на доброволците от Исторически парк и на добре свършената работа от страна на пожарникарите! Заедно можем повече.

Валентин Гьоков

● АКТУАЛНО

Противоотровата на ЗЛОТО

продължава от стр.1

Съществуват универсални закони. Те намират приложение навсякъде – в науката, в живота, в науката за живота. В Библията също има много примери за тях – до тях стигаме с тълкуване, дълбок размисъл и самонаблюдение. В живота има много неправди, лъжи и злодеяния, които на човек е дадено да избира дали да извърши, дали да последва или да гради и влага усилия в нещо смислено и добро, да служи и да е полезен. За ближния или срещу него.

Днешният ден е пълен с лъжи, които човек се уморява да отхвърля и да опровергава. Твърде често напоследък добрите дела са хулени и клеветени със завидна страст и енергия, която, ако беше вложена в добри дела, би помогнала на мнозина да живеят по-спокойно, по-добре. Истината е, че и в природата, и в живота винаги е имало сили, които действат с противоположен знак. На доброто винаги е имало зло да се противопостави. И двете живеят у нас, хората – големият въпрос е кое ще изберем да следваме и претворяваме в дела.

Очевидно е кой път сме избрали в община Ветрино. Тук се гради и се създава нещо хубаво за обикновения човек. Тук се върши добро, което се разраства, защото дава полза срещу принос. Тук създаваме съзидателна среда за обикновения човек да работи и да се развива свободно според дарбите си и според своите мечти. Живот в близост до природата, свобода и възможности за просперитет – място, където има справедливост. Точно това се оказва трън в очите на група хора, които не могат да си представят това за възможно. То застрашава спокойствието им, защото със самото си съществуване произвежда заплахата за техния начин на живот. На всичките им клевети, лъжи и злодеяния не възнамеряваме да отговорим със същото, а точно с обратното, следвайки един универсален закон, който лесно се обяснява с процеса на неутрализация. На техните зловонни клевети отговаряме с дела с обратен знак. С добри дела!

Правенето на добро е системно нещо. Това не е еднократен акт, след който идва блестящ и значим резултат. Ако искаме да се противопоставим на разрухата, трябва да правим точно обратното – да градим. Без значение колко голяма е тя, винаги има начин да бъде неутрализирана. Градежът е поредица от малки стъпки, които винаги трябва да правим така, че да има следващо продължение, да не са еднократен акт, дошъл от нищото. Ефект може да има само с наслагване на усилията, с наличието на продължение. Ще можем да видим резултата само като не спираме,

дори когато той не се вижда. Защото тайнството на малката капка вода е в нейното постоянство.

Натрупванията водят до качествена промяна. Затова много хора, когато идват в община Ветрино, в с. Неофит Рилски се учудват как такива грандиозни неща са направени то обикновените хора, как се получават такива резултати. Хората виждат Исторически парк, виждат нещо, което е толкова мащабно, и си мислят, че това е невъзможно да се изгради от обикновени хора, без пари от европейски програми и фондове, без подкрепа. Истината е проста - това е плод на работа всеки ден, всеки ден, всеки ден. Когато се работи всеки ден, неуморно, с малки стъпки, но безспирно, нещата се получават – с малки стъпки и с натрупване. Днешният човек иска бързи резултати, подведен от бързите обороти на днешния ден. Очаква да направи удар и всичко да работи. Не забелязва как лошите неща се правят всеки ден и всеки ден трябва да ги неутрализираме, да им противостоим с действие в обратната посока. За да неутрализираме... В природата има процес, наречен неутрализация. На единица количество киселина е необходимо същото количество основа. И за да неутрализираме лошите неща, трябва да работим всеки ден. Ако някой произвежда много лоши неща, ние трябва да произвеждаме толкова, даже повече и дори неща, за да неутрализираме лошото, за да живеем в добър свят. И това трябва да бъде превърне в система. Глупостта, алчността и пороците винаги създават отрова, която трябва да бъде неутрализирана – с добри дела – системно, неотстъпно, постоянно. **Добрите дела са най-добрата противоотрова на всяко зло. Техните плодове са трайни и дълговечни, защото сеят още добри дела и отглеждат чрез примера си добри хора, които да ги продължат. Злото не може да се похвали с такива резултати. То се храни с вниманието на безделните и безверните. И е преходно, нетрайно...**

Родолубец Добролюбец

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ

КАК ДА ПОДОБРИМ СТРАНАТА чрез ИНВЕСТИРАНЕ?

Обикновено когато се говори за инвестиране, е нормално човек на първо място да си помисли за печалби и доходност. Правилното инвестиране е начин, по който свободните ни средства или достъпността ни до такива могат да бъдат използвани да допринесат за подобряването на страната, а неправилното им използване би ни довело до зависимост и труден живот. Ето защо е важно да разбирате правилно как инвестициите влияят на средата – в кои случаи могат да са в наш интерес за постигане на свободно развитие и щастлив живот и кога ни обричат на безцелно съществуване в съвременното икономическо робство.

За да вникнем в по-голяма дълбочина по този въпрос, нека да разгледаме популярния, широко пропагандиран и вече наложен модел – инвестиране в големите западни компании и чуждата икономика като цяло, докъдето имаме свободен достъп през „урегулираната“ фондова борса и „лицензираните“ инвестиционни посредници.

За пример, инвестираме 10 000 \$ в акции на Apple, разчитайки компанията да продължава да генерира добри резултати и така да спечелим някаква доходност. В същото време компанията произвежда своя продукт в отдалечен регион на света, където разходите ѝ за работна ръка са възможно най-малки, докато патентите и специализираното ноу-хау, които вървят със самото производство, остават собственост на страната, в която компанията се развива – в конкретния случай САЩ. И така за 10-годишен период от време ние сме се пре-

върнали в сериозни ползватели на продуктите, които компанията реализира, като харчим пари за техния часовник, купуваме си слушалки от тях, ползваме техния телефон, таблет и лаптоп. Така чуждите компании прибират цялата печалба, а потенциалната доходност от инвестираните средства в тях е нищожна в сравнение с ефекта и последствията, които остават за нас. С други думи, ние ставаме все по-зависими от технологиите, които те разработват, без това да оказва някакво значително подобрене върху нашия живот. Направените разходи за подобен период от време надхвърлят значително вложените средства в компанията, както и потенциалните печалби, които бихме реализирали, като в същото време те ни правят по-зависими и ограничени. Това е така, защото достъпът до самите технологии е наличен само докато сме удобни

волята на чуждите управляващи. Причината за това е, че ресурсите не са организирани на местно ниво така, че да добавят стойност в самата държава, благодарение на което тя да има свободата да взима собствени решения, както и да генерира постоянни парични потоци във времето като резултат от употребата на собствените си продукти и тяхната ефективна организация.

Ето защо липсата на местни и собствени производства и локално организирани решения за потребление на нашите собствени ресурси ни обрича да бъдем икономически донори и роби на системи и политики, които са удобни за другите държави и подходящи за благоденствието на тяхното население. Не е трудно да се наблюдава бурната намеса на западните „демократични“ държави в политиката на по-слабите от тях, като се пропагандира нуждата от облагородяването на тези нови територии или избавлението им от местните управляващи. Всъщност леснодостъпният капитал превръща западните компании в новите собственици на съответните „колониални“ ресурси; контролираният от тях модел за обединение на капитала на обикновените хора, в комбинация с липсата на достъпни алтернативи за вложенията на нормалния човек, създава нужната убеденост, че те са единствената алтернатива, която би могла да осигури подобрене на живота на местните хора.

Удобно, извън общественото внимание остава въпросът, че всичко това става за сметка на свободата и ограничения потенциал за мащабно развитие на икономически завладяното население. При това не се забелязва ограничение за различни предприемачески инициативи, стига те да са малки и да не създават сериозна заплаха за прилагането на западните политики и ценности. Въпреки това ежедневно ставаме свидетели на заличаването на малкия и среден бизнес, който

спрямо желанията на тези, които ги контролират, и съответстват на политиката, която те са длъжни да водят спрямо местното ниво, в което компанията се развиват.

Подходящ пример е ситуацията с Русия – страна, притежаваща огромно количество ресурси, разнообразни полезни изкопаеми, мащабни финансови средства и изключителен човешки потенциал. Независимо че Русия е имала и продължава да има възможност да продава мащабни количества от своите ресурси, на нея ѝ се налага да консумира външни продукти и организирани отвън системи, достъпът до които изведнъж бива преустановен с цел да се наложи

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ - продължава от страница 6

КАК ДА ПОДОБРИМ СТРАНАТА чрез ИНВЕСТИРАНЕ?

продължава от стр. 6

бива прегазван от големите вериги, чиито притежатели разполагат с нужния мащаб и достъп до капитал, който могат да си позволят да организират и ръководят. А когато дадена инициатива стане по-голяма или породи потенциална заплаха за политиките на хората от статуквото, целият държавен апарат, контролираните социални мрежи и огромната машина, бълваща регулярна медийна пропаганда, биват впрегнати в посока изтриване, обезличаване и очерняне на имиджа и стойността на действащите в съответната посока общности и хора. Разбира се, това се случва само ако не е подходящо компанията да бъде придобита, което се наблюдава при редица компании, които в даден момент са станали по-големи и биват закупени, с цел да бъде усвоено тяхното ноу-хау, и така да се запази статуквото.

Ето как възможностите за инвестиране постепенно биват ограничавани, като финансово подхранваните „съветници“ на западната идеология чрез форуми или медийни структури успешно насочват ресурсите на обикновения човек към подходящи за целта индексни фондове и западни компании в урегулираните от самите тях пазари. С други думи, местната икономика бива превзета с ресурсите на самите местни хора, които оперират на местно ниво, поради неразбирането и неяснотата къде и как да насочат своите капитали, така че да се постигне свободно развитие и икономическа независимост, вместо източване на ресурси и капитали в посока навън.

Подобряването на страната чрез инвестиране изисква масово обединение и правилно организиране на финансови средства на местно ниво, за да се постигне

нужната добавена стойност за синергично нарастване на полезността за самите обитатели на съответните местни общности. На практика по този начин ще се осигурят продукти и

услуги, предназначени да бъдат потребявани от самите вложители, подпомагайки ги в тяхното развитие и повишавайки стандарта им на живот, като в същото време печалбите са отново реинвестирани на локално ниво. Това неминуемо ще повиши благосъстоянието на самите хора, ще повиши цените на техните недвижими имоти, ще направи живота на съответните места по-привлекателен и същевременно достъпът до капитал на местно ниво ще бъде значително по-висок, тъй като банковата система и кредитните институции са склонни да осигуряват финансови средства при наличие на устойчиво развиващи се региони и достатъчно високи стойности на активите, които хората притежават.

По този начин самите региони ще търпят бурно развитие, като инвеститорите ще генерират многопластови печалби, без да е необходимо да се гледа директната възвръщаемост под формата на дивиденди. Ще реализират косвени печалби от подобрената инфраструктура, повишения стандарт на живот, използването на висококачествени продукти от местни производители. Към този непрекъснато нарастващ многопосочен ефект се добавят и нарастващ интерес за преселване на външни за общността хора, възможности за достъп до по-добра образователна система и развитие на подходяща среда за младото поколение – среда, насочена към създаване и обединяваща подкрепа.

Действащ пример за подобно решение, което вече дълги години успешно бива организирано на местно

ниво в България, е община Ветрино. Тук повече от 10 години са видни на практика резултатите от подобен тип обединение на обикновените хора, спомагайки за реализирането на мащабни проекти от категорията на Исторически парк и същевременно облагородявайки едно населено място като село Неофит Рилски. Това води до значително повишение на благополучието на цялата общност и живеещото там население.

Именно способността да се направи ефективно организиране на инвестициите в развитието на местната икономика дава възможността за постигане на повишена добавена стойност за региона и по този начин постоянно да се ускорява интересът за преселване от региони със западащо качество на живот, какъвто проблем се наблюдава масово в големите градове. Това е начинът да се осигури паричен поток, който да върви завинаги вследствие от изградените локални предприемачески дейности, които да осигурят процесите по организиране, създаване и разпространение на разнообразни видове продукти и услуги, позволяващи образуването на нарастващо благосъстояние и благополучие на всички жители.

В ръцете на всеки един от нас е възможността за избор да станем част от общност, която решава да обедини своите усилия и успешно да подпомогне организирането на този резултат. И тъй като най-трудното нещо е човек да се довери и да повярва на добре звучащите думи – препоръчваме на всеки да отиде и провери на място за себе си дали дадена организация и място си заслужават подкрепата, тъй като делата говорят много повече от хиляди думи. Най-хубавото е, че в общност като тази има свободен достъп до информация за всеки, който търси истината и е склонен да провери на място поради нежеланието си да бъде жертва на пропагандната медийна машина, с която се разпореждат хората от статуквото.

Пламен Кънчев

● ФЕСТИВАЛИ

НАЙ-ВКУСНИЯТ ФЕСТИВАЛ

Може ли историята да се вкуси? Може, и още как! В последните дни на месец август се срещнахме с добрата и чиста храна, с пазители на кулинарните традиции, докоснахме се до забравени вкусове и научихме много за кулинарната култура по старите български земи. На 26 и 27 август се състоя Третият международен фестивал на традиционната храна под наслов „Обединени българи“, организиран от Исторически парк.

Българи от различни краища на света се събраха, за да представят богатството на своята кухня и кулинарни традиции. В събитието участваха майстор-готвачи от Волжка България – гр. Казан в Башкортостан и гр. Уфа в днешен Татарстан, Бесарабска България – гр. Болград, Кабардино-Балкария, Челе ди Булгерия – днешна Италия, Македония, Турция и дори Индонезия. Фестивалът на традиционните храни „Обединени българи“ е събитие, което за първи път в историята на България събра наследниците на Кубратовите синове – Баян, Котраг, Аспарух, Кубер и Алцек. История, държавност, традиции и традиционна храна, като част от културата и идентичността на българина, независимо от времето и пространството – подобно нещо наистина рядко може да се види. Посетителите имаха възможност да опитат различни вкусни ястия и буквално да вкусат историята и културата на страната, както и да научат повече за традиционните храни и начините за приготвянето им. Международният фестивал на традиционната храна в Исторически парк вече е събитие, ежегодна традиция, която събира познавачи, производители, майстори

на храни и напитки, които са изградили идентичността на народите по нашите земи и отвъд и са допринесли за тяхното добруване и развитие векове наред. Храната носи емоционален заряд и показва, че кулинарията е осмото изкуство, способно да промени отношението ни към живота.

През двата фестивални дни майстори на кулинарното изкуство, пазители на древни рецепти от старите български земи, приготвиха за гостите на Истори-

чески парк типичните традиционни ястия, присъствали на трапезата на българите от векове. Те пътуваха хиляди километри, като донесоха със себе си оригинални продукти, с които да готвят на място. В трап или в казан, в тиган, на скара или фурна, традиционната храна от стара Велика България беше създавана на място пред очите на хората. Храната и насладата от нея сближиха хората и лесно събраха два континента и техните кулинарни традиции – Европа

и Азия – българската, средиземноморската, екзотичната кухня на далечна Индонезия, в експлозия от вкусове и аромати.

Добрата храна беше щедро подправена с вино, мед, музика и танци. Това бяха едни от най-вкусните и пъстри дни на лятото.

Българската кулинарна традиция беше достойно представена от механа „Добро“, чийто щанд се огъваше под изобилието на ароматна скара, чеверме, зеленчуци и истинска лютеница. Майсторлък показаха не само майстор-готвачи от елитни ресторанти, но и така наречените „скрити скъпоценни камъни“ на България – много обичани от всички. При нас беше Салих Паша от село Бориково, когото наричат „Пазителя на истинското сирене“. Той приготви прочутото тулумено сирене по рецепта, предавана от баща на син в продължение на 500 години до днес, както и други традиционни родопски гозби: агне под черупня, синдирмя и родопска брънза. Всеки на територията на фестивала освен да похапне и да

● ФЕСТИВАЛИ

НАЙ-ВКУСНИЯТ ФЕСТИВАЛ

продължава от стр. 8

намери типичните за всеки от регионите хранителни продукти като вино, деликатеси, зехтин, сирене и кашкавал, сокове, шарлан, варива, натурален мед, характерни десерти, но също така можеше да види и продукция на известни български фермери и занаятчии – дърворезба, рисувани и бродирани с българска шевица облекла и още много... Храната сбличава и събужда емоции, които спонтанно избликват в музика и танци. Те присъстваха съвсем естествено като част от програмата на фестивала – свирещи и танцуващи готвачи, весели и шумни викторини и кулинарни работилници с вкусни награди.

„Вълнувахме се, докато се подготвим за този кулинарен фестивал, и се надяваме, че всеки един от гостите ни е успял да вкуси изобилието от деликатеси, както и да се запознае със свежи решения в областта на изисканата и традиционната българска кухня. Третият международен фестивал на традиционните храни в Исторически парк даде възможност за изследване на кулинарното изобилие на Велика България – от Волжка и Бесарабска до Дунавска. Това събитие с право превръща Исторически парк в значима точка на кулинарната карта на света“, сподели Ивелин Михайлов, изпълнителен директор на Исторически парк.

Двата фестивални дни бяха вълнуващи и за децата. За тях бяха организирани

кулинарни работилнички, стрелба с лък, конни демонстрации, езда, детски спортни игри, танцови и певчески забавления. Докато малчуганите се забавляваха, техните родители се запознаха отблизо с майстор-готвачите от различните страни, опитаха от разнообразните ястия, а някои от тях дори участваха в майсторски класове по готвене и кулинарни игри, водени от известните готвачи. Дърпаха баница, правиха „мехово сирене“, запознаха се с древни техники за приготвяне на сусам, вино, медовина. Работейки рамо до рамо на фестивала, готвачите от различните страни успяха да се запознаят със свои колеги и да обменят безценен професионален опит. Традициите обединяват, а храната събира хората около масата – около нея преминава почти половината от живота ни. Наслаждавайки се на вкусната хра-

на, в съботната вечер всички присъстващи на фестивала имаха удоволствието да гледат и слушат специално подготвената фолклорна програма. Наслада за всички сетива! Музикални и фолклорни изпълнения огласиха Фестивалната зона. Хората се хванаха за ръце и танцуваха под ритъма на традиционни фолклорни песни от България, Татарстан, Бесарабия и останалите страни участници. С тази пълноцветна фолклорна палитра изпълнителите направиха вечерта незабравима. Публиката се наслади на изпълненията на Гареева Зулфия, ръководител на творческо вокално студио, носител на международни награди, ансамбъл за български фолклор „Бесарабия“, гр. Болград, със солист Валя Белиоглова и с ръководител Петър Димитров, които представиха богата танцова и певческа фолклорна

програма, Любомира Павлова – Лира, фолклорен танцов клуб „Ръка за ръка“, народният певец Петър Кирилов представиха красотата на родния фолклор. Гостите в Юртено селище „Наедно“, събрали край лагерния огън, се насладиха на автентична и вкусна вечеря от кухнята на Волжка България, приготвена от майстор-готвача Айрат Гарапшин от гр. Казан. Представящ кухнята на Татарстан на национални и международни фестивали и събития, той специално дойде в България, за да покаже, разкаже и сготви най-уникалните и вкусни ястия от кухнята на Волжка България. Той ще остане при нас цял месец, за да сподели рецепти и предаде част от опита си.

Фестивалът на традиционните храни „Обединени българи“ се превърна в истински празник, братска среща и повод за радост! За първи път от 1300 години насам на едно място се събраха майстори на традиционната храна от всички места, където е имало България, и не само. Исторически парк, Фестивалната зона, с. Неофит Рилски и България се превърнаха в събирателна точка на българското. Събитие, за което ще можем да разказваме на своите деца и внуци. Благодарим на всички участници! Заедно поставихме началото на една нова традиция. Ще се видим отново следващата година!

ИНТЕРЕСНИ ИСТОРИИ ОТ

ВЪРХА НА СТРЕЛАТА

Годениците Йоана Няголова и Габриел Генчев

Както казва Антоан дьо Сент-Екзюпери: „Да се обичате, не значи да гледате един в друг, а да гледате заедно в една посока.“

Йоана е талантива състезателка, която има много спечелени медали на турнири в страната и чужбина. Любовта на Габриел към неговото момиче го вдъхновява да започне да стреля с традиционен лък, за да могат двамата заедно да практикуват древния спорт. Габриел по уникален начин предлага брак на любимата жена, естествено, на състезание по стрелба с лък на брега на Мраморно море, в китното градче Муданя.

Семейство Ивелин, Вася, Ивелин-младши, Спартак, Бендида, Ирник Михайлови

Вася и Ивелин с любов и внимание отглеждат своите палави деца. Дават им възможност да пробват различни спортове и занимания по интереси, за да открият своите таланти и умения. Когато миналата година Нина Янкова започва да тренира деца под 10 години да яздят и стрелят с традиционен лък, Бендида се включва с голямо желание. Мама Вася я води на тренировки и я подкрепя, докато в един момент не решава да започне да тренира и тя самата. Оказва се, че момичетата в семейството са завладени от магията на стрелбата и с голямо желание тренират заедно – да му мислят мъжете, ако ги ядосват.

Семейство Людмил, Коко и Никол Вълчеви

Преди няколко години семейството решава да празнува рожден ден на Людмил в Исторически парк. Всички остават очаровани от мястото и прекрасните гледки. За тяхна голяма изненада пред Тракийския дворец стават зрители

на зрелищна демонстрация на войнски умения. Решават и те да опитат нещо, което досега не са правили, и интуицията ги отвежда на стрелбището. От този момент нататък се ражда любовта им към изкуството стрелба с традиционен лък. Първоначално Коко, най-малкият, се справя най-добре, постепенно и таткото Люси го достига, а най-накрая изкуството стрелба с традиционен лък се предава и в ръцете на Никол. Всички заедно участват в състезания, като Коко печели и медали – първоначално при децата, а след това и при юношите. Както казва Люси: „Идваш, разгледаш и оставаш в Исторически парк“.

Семейство Николай, Александра, Дарина, Бранимир и двама дребосъци Бешевлиевци

През 2022 г. Александра и Николай се преместват от София в с. Неофит Рилски, за да оглеждат многолюдното си семейство далече от големия град. Малката Дарина още на една годинка се е качила на кон и когато в Исторически парк срещат треньорката по конна езда Нина Янкова, нейното обучение продължава, като се добавя и стрелбата с традиционен лък. Първоначално Дари просто решава да пробва, за да разбере дали ще ѝ хареса. Виждайки нейния талант, Дядо Коледа оставя под елхата колчан, лък и стрели. Талантливото момиче вече има спечелени два златни медала от турнири в Сливен и НИАР Плиска в детската категория. Веднъж, докато Николай чака да приключи тренировката на децата, решава да пробва и той какво е чувството да вземеш в ръце лък и стрели. От този момент нататък не ги изпуска от ръцете си. Мама Саша се радва, че общото увлечение на голяма част от семейството им дава възможност да прекарват много време заедно на открито.

Цветелина Петкова

● ЛИЧНА ИСТОРИЯ

НАДЕЖДА И ПОВОД за РАЗМИСЪЛ

Никой не е напуснал България по хубава причина – дали е бил разочарован от мудната администрация тук, от ниските заплати или от липсата на перспектива за по-предвидим живот, човек трябва да е наистина обезверен, за да стигне до това трудно решение.

Петко и Славина са семейство, живеят в Швеция и от 6 години не са се прибирали в България. Сега са на родна земя и навакват пропуснатото време, като пътуват из страната и посещават различни туристически забележителности. Не крият разочарованието си, че масово нашите градчета и села все повече се обезлюдяват, западат и причината за това според тях е липсата на вяра, правилна посока, добра организация и мотивация на хората за смислен живот. Но времената и ситуацията се менят и историята сякаш търси равновесна точка. За добро или за лошо, пандемията и високата инфлация накараха много хора да се приберат в България, защото в трудни моменти е най-добре при близките, у дома, където и стените помагат. Може би е дошъл моментът да повярваме, че добрите условия за живот зависят и от нашите действия, че бъдещето на България ще бъде такова, каквото ние, българите, го изградим.

Семейство Петко и Славина посетиха Исторически парк, а после направиха обиколка и в село Неофит Рилски. Представихме им красивите къщи, изградени в стилистиката на античната и средновековната архитектура, характерна по нашите земи в миналото.

Една от тези антични къщи е действащ частен център, в който се учат деца от цяла Варненска област. Разказахме им и за детската градина във Ветрино, която е била пред закриване, но благодарение на новите работни места около Исторически парк сега тя съществува, а местното училище приема по 30 деца с ученически автобус всеки ден от Неофит Рилски.

Впечатлен от всичко, което видя, в края на обиколката Петко сподели, че преди години на брат му се е наложило да унищожи цялата си животновъдна ферма, изгубил надежда, че държавата ще го подкрепи, и заминал за Чехия, напълно разочарован и отказал се от България. Тогава им разказахме за нашата организация на животновъдството. Тъй като в Неофит Рилски се развива туризъм, животновъдството ни е изнесено в други села. Какво правим ние – изкупуваме месото на малко по-висока цена от средната пазарна, но така сме спокойни, че винаги ще хапваме прясно месо. А производителят е спокоен, че винаги продукцията му ще бъде реализирана. Този модел може да се разпространи в цяла България и така ще бъдат насърчени местните производители, които създават истинска храна, ще се открият и много нови работни места.

От няколко години община Ветрино се развива в резултат на обединените усилия на много обикновени българи – голяма част от тях, завърнали се от чужбина. Създават се условия за различен вид бизнес и модели на развитие, които предлагат нови работни места, залага се на образованието. Това е причината все повече млади хора да се завръщат от чужбина и да искат да живеят точно на такова място – където могат да работят спокойно, а децата им да растат на родна земя. С всяка изминала година посещаемостта в общината и желанието да се види подемът ѝ нарастват. Благодарение на организирани умения, отдадеността и чувството за принадлежност обикновени българи доказват,

че могат да подобрят средата, в която живеят, и да сбъднат мечтата си тук, в България.

Днес ние показваме на Петко и Славина, че в община Ветрино този модел на развитие работи. Тук раждаемостта нараства, има развитие на животновъдството, има работни места и перспектива за развитие на младите хора. А ако този модел развие цяла България и се приложи и в други населени места? Дадохме на семейството надежда и повод за размисъл. А защо не и те да са по-редното прибрало се семейство в родината...

● ТУРНИРИ

БОЙЦИТЕ НА ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК – МАЙСТОРИ НА САБЯТА И ЛЪКА

На 26 август т.г. Школа „Величие“ при Исторически парк участва в Първия детско-юношески турнир по традиционна стрелба с лък – Обзор 2023, организиран от Школа по исторически бойни изкуства „Мадарски конник“ и община Несебър.

Младите стрелци от „Величие“ се представиха блестящо и завоюваха медалите в 4 адаптирани за деца приложни стрелкови дисциплини. При децата до 12 години на най-високото стъпало застана Константин Вълчев, който е и многократен медалист от други турнири за малки и големи, а съвсем близо до него, на трето място, се класира новата ни голяма надежда Павел Арсов. При момичетата до 15 години Никол Вълчева последва успеха на своя брат Константин и след бараж зае второто място! Най-малкият представител на школата – Ася Кирилова, също се представи достойно и даде своя дан за крайното отборно класиране, където младите стрелци на Исторически парк отвоюваха купата и почетната грамота за второ място!

След края на тази първа детска надпревара Димитър Труканов, който е международен съдия и многократен победител в конната стрелба с лък, изнесе открит урок на тема „Децата и лъкът“ за всички деца, родители и наставници на младите стрелци. Сърдечни благодарности на него, прекрасната му помощничка Ива Михайлова и всички организатори за топлото посрещане, прекрасния турнир и безупречното съдийство, на водача на детския ни отбор Людмил Вълчев и на всички родители за подкрепата, безценните съвети и всичко, което направиха за децата на това прекрасно събитие!

По същото време, когато най-младите изпитваха силата и точността си в стрелбата

с лък, 15 старши представители на Школа „Величие“, сред които 7 бойци мечоносци и един неповторим песнопеец, се включиха в Средновековния фестивал „Бели орлови“ (25-27 август, Београдска тврђава), организиран от нашите приятели в

Република Сърбия.

Домакините бяха подготвили истинска средновековна приказка за своите гости в най-красивото място на своята столица – парка Калемегдан със старата Белградска крепост. Сред забележителностите на фестивала се откриха прекрасно уреденият средновековен войнски лагер, ателие за стари занаяти, средновековно тържище и кухня, детски кътове за игра и атракции за големите, рицарски конен турнир, турнир по стрелба с лък, мащабна възстановка на средновековна битка и, разбира се, няколко големи войнски турнира.

В изключително ожесточените „тап файт“ двубои в дисциплината „Щит и меч“ бойците мечоносци от Исторически парк бяха абсолютните фаворити и в тридневна яростна надпревара разгромиха всички свои противници. Те завоюваха златен (Пиер Леонард), сребърен (Илиян Станчев) и бронзов (Йордан Ганев) медал, и дори почетните четвърто (Божидар Лалев) и пето (Сениха Хазим) място в дуелите.

След постигнатите победи над двама мъже в „тап файт“ турнира „Щит и меч“, Сениха Хазим направи и своя дебют в най-тежката дисциплина – НМВ турнира „Щит и меч“, където победи безапелационно своите съпернички от Франция и Русия и взе първия си златен медал.

В двубоите с щит и меч за пръв път на бойното поле излезе и 13-годишният Никола Павлов, който безумно смело се изправи срещу възрастни мъже и опитни воители и защити достойно името на своя баща Здравко Павлов (нашия „кан Кубрат“).

В отборните битки 5X5 дружината воители от Исторически парк преодолява силните команди на Чехия и Сърбия и само благодарение на съдийската помощ или недоглеждане от екекуция се отърва вторият отбор на Чехия, който незаслужено бе класиран на първо място, но пък заслужено бе освиркан от публиката.

Равносметката – 9 медала (2 златни, 6 сребърни и един бронзов) и три купи (2 златни и 1 сребърна) – награда за неимоверния труд и бойния дух; придобитата нова и абсолютна увереност в силата на нашите мечове, десетки нови бойни другари и споменът за едно истински тежко, но незабравимо приключение.

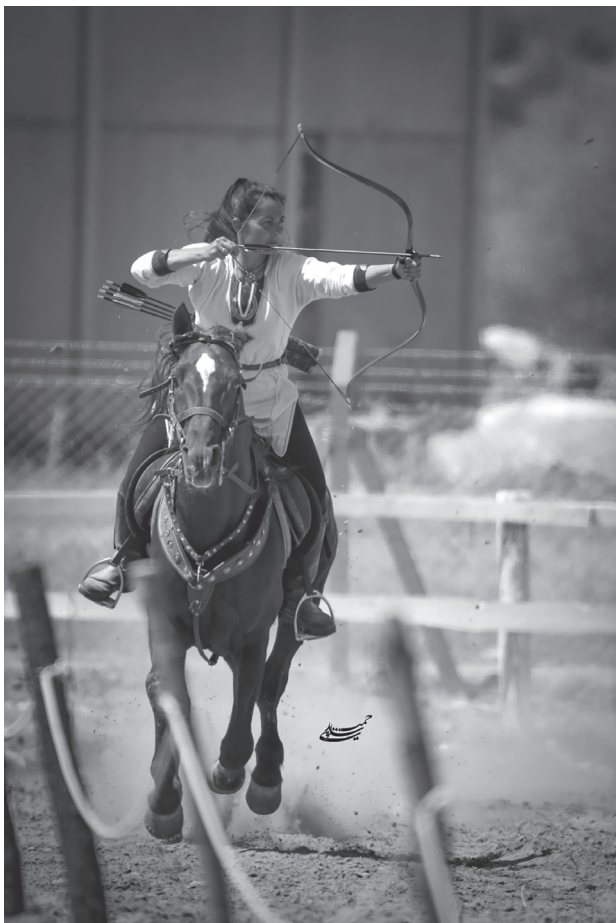
Очакваме новите предизвикателства...

A. Stankov

● ЛИЧНОСТИ

Нина Янкова в предаване на Българското национално радио

Нина Янкова увлекателно разказва за предстоящото събитие, като споделя, че очакваме стрелци от повече от седем нации, които имат традиционна стрелба в историята си. Сред тях са интересни стрелци от Казахстан, Турция, Малайзия, Молдова, Индия, Румъния.

Още от 10-годишна, с много любов, Нина е посветила живота и работата си на конете и древното изкуство стрелба с традиционен лък. Тя споделя със слушателите:

„Открих, че този спорт не само идва от историята ни, но е изключително щадящ за конете и допринася много за развитието на самия човек. Активно се за-

нимавам и обучавам хора от 13-14 години. В Исторически парк срещам съмишленици, с които имаме план да създадем конна база с подходящи условия, за да се развие този прекрасен спорт в България.“

Ако вече сме събудили любопитството ви, заповядайте на международния турнир по стрелба с традиционен лък на 23 и 24 септември, мястото е вече известно и ще ви очакваме.

Цветелина Петкова

На 23 август в предаването на Българското национално радио „Спортна среща“ беше представена Нина Янкова – състезател и треньор по конна и земна стрелба с традиционен лък в Исторически парк.

Исторически парк ще бъде домакин на Четвъртия международен турнир по стрелба с традиционен лък на 23 и 24 септември. На 22 септември основният турнир ще бъде предшестван от специфична надпревара по безлимитна стрелба „Тракийски стрелец – 2023“ за „загрявка“. Безлимитната стрелба и другите дисциплини на турнира изискват умения, граничещи с изкуството. Те, както и стрелците, са невероятно атрактивни за публиката.

Различният магазин на Ива

След множество доброволчески кампании в община Ветрино нашата позната вече героиня Ивелина Вангелова от Обзор бе изправена пред избор за нейния бизнес. Като собственик на магазини за облекло и аксесоари за плаж, сезонът можеше да протече по същия начин, както всяко лято. Тя обаче получи предложение да рискува и да превърне един от тях в първия магазин на Исторически парк извън община Ветрино. Като жена, която обича предизвикателствата, подобна инициатива определено я накара да преосмисли цялата динамика на нейното лято. Въпросите, които започна-

ха да изникват в главата ѝ, бяха: „Как ще се възприеме от хората?“, „Ще потръгне ли?“, „Няма ли да е странно сред подобните магазини да има точно такъв необичаен магазин?“ и много други.

В главата на Ивелина се въртяха два сценария: стандартно лято със стандартните продукти и предложения към посетителите на Обзор или нещо, което да ги разтърси и да възбуди любопитството им към нещо ново и неочаквано. Решението не отне много време и Обзор вече официално се превърна в първия град с магазин за сувенири на Исторически парк. Магазинът предлага спортни

екипи, дрехи с български владетели и стрелеца – символ на парка, исторически книги за малки и големи, сувенирните чаши и картини, както и вестниците „Красиво Ветрино“. Новият магазин веднага започна да се откроява. Коментарите на хората през цялото лято са, че влизат в съвсем неочаквано за тях място. Като разгръщат книгата „Исторически парк и Земята на свободните хора“, те могат да се пренесат за секунди в парка и да изживеят за момент емоцията на това да се намират на най-красивото място в България, създадено от човешка ръка. Ивелина разказва как с недоверие и съмнение са подходили

туристите в началото, защото им е изглеждало странно и ново, обаче щом пристъпят през прага и узнаят за парка и идеята, голяма част от тях удължават престоя си в България и добавят посещение към Исторически парк. Местните също тотално променят концепцията и разбирането си за община Ветрино, защото Ивелина връчва на всеки посетител от новия брой на вестник „Красиво Ветрино“, с което системно, седмица след седмица, започват да разбират какво се прави там. Учители водят учениците си за лагерите в парка, семейства от Обзор и летиращи си закупуват сребърни карти от магазина на Ива, абонира се за Telegram каналите и насрочват своето посещение към новото туристическо чудо на България. Ентузиазмът на Ивелина се предава от човек на човек и ефектът вече се вижда и усеща из цял Обзор. Като нов бизнес и нов магазин, той не влиза в конкуренция с другите магазини, а ги допълва с атрактивността си. Поздравяваме Ивелина за неуморното желание да популяризира Исторически парк и община Ветрино!

Тя получи своя нов старт на бизнеса и своето ново и различно лято, пълно с нови клиенти и много вдъхновение.

Радослав Иванов

● НОВИНИ

ЗА РАБОТАТА ПРИСЪРЦЕ

Каква е алтернативата за търсещите млади хора у нас? Колко са местата, на които им се предоставя възможността да поемат различни отговорности, които да ги развиват както личностно така и професионално?

Всяка година младежи очакват с нетърпение да завършат училище и да продължат образованието си в университет, като междуременно с това използват лятото, за да отидат на морето и да работят. Те се разделят на два вида. Едните търсят забавление, дискотеки, напивания, че дори и употреба на наркотични вещества, а другият тип са хора, които искат да изкарат средства, за да подсигурят образованието си, да станат по-самостоятелни и да имат стабилност и средства, когато се изправят пред

първите си предизвикателства сами. И пред двата вида хора стоят еднакви възможности за работа, когато отидат на Черноморието. Най-често се получава така, че са експлоатирани, без да им се предоставя възможност за израстване. Това води до момент, в който младите хора спират да харесват работата си, губят смисъл и единствената им мисъл е да излязат да се напият и да „поживеят“.

Даниела Йорданова е на 18 години, от гр. Бургас. Всичко това тя го е усетила и преживяла това лято. Доскоро Дани работи по Черноморието в хотел на рецепция, но усещайки, че това не е нейното място и среда, желанието ѝ да се подобрява надделява. Покрай неин близък приятел, който живее в село Неофит Рилски, тя се запознава с проекта „Исторически парк“ и различните възможности за работа тук. Наученото от него и от книгите за личностно развитие, които чете, я подтикват да мисли

за бъдещето си повече, да има желанието да е сред будни хора и да усеща удоволствие от работата си всеки ден. Всичко това води до крайния резултат – от началото на август тя е сред нас. Дани взе решение да напусне работата си в хотела, за да се премести да работи и живее в Неофит Рилски. Нещата се нареждат перфектно за нея, защото тя има интереси, насочени към маркетинга. Тук ѝ се дава възможност да прави това, което ѝ е интересно, както и да се обучава, да пробва различни нови неща и да има свободата да твори. Даниела е млад човек, който тепърва ще изгражда своите качества и умения. Прекрасно е, че има място в България, което да предоставя на младите хора като нея възможност да следват мечтите си и се явява като трамплин в живота и развитието им. Пожелаваме успех на Дани и се радваме, че поредният млад човек, вдъхновен от Исторически парк, избрал пътя на създаването. Още по-хубаво е, когато знаеш, че трудът ти прави България едно по-добро място!

● НОВИНИ

Пътеката на ВЕЧНОСТТА

Пробуждането се случва и все повече хора, осъзнават нуждата от това да бъдат част от промяната. Тази нужда е мотивация за нас да намираме начини и да предоставяме възможности хората да оставят своя отпечатък в този нов свят, който се опитваме да създадем. Една такава инициатива е предложена от Розариума в с. Неофит Рилски. В момента там се полагат пътеки от камък и всеки инициативен човек може да се изяви като доброволец, включвайки се в очертаването на пътеки на вечността. Това са пътеки от реден камък, поставен от човешките ръце, които очертават контурите на три ключови символа от древността. Първата изобразява числото Фи, известно още като числото на Фибоначи, защото то е символ на природата и е закодирано във всеки неин детайл. Изобразява се в спираловидна форма, нарича се Божествен код, код на Вселената, изразява динамиката на растежа на растенията или например човешкото тяло. Втората фигура ще е символът на безкрайността, част от която сме всички, както в микро-, така и в макросвета. Третата форма изобразява пъпката на розата. Причината да бъде роза се корени

в това, че тя е символ на България още от древността. Херодот разказва в своите логоси за градините на тракийските царе, в които се отглеждали различни видове рози, и всяка от тях разполагала с 60 венчелистчета. Това е начин да оставиш следа, която да се запечата години, дори векове. Както е казал хан Омуртаг: „Построеното остава след тебе“.

След завършването на проекта, ако погледнете отвисоко над Розариума, ще видите картината с божествените символи – една история, влела в себе си минало, настояще и бъдеще, или казано с една дума – вечност.

Виктория Георгиева

НОВИНИ

ХАРМОНИЯТА от глина и стъкло

Декорацията върху стъклени съдове е изкуство, което днес се практикува от малцина. Като ценители на стойностни предмети с висока естетическа и художествена стойност, ние прегърнахме идеята да започнем да предлагаме в магазина на Исторически парк ръчно декорирани елегантни чаши за вино с

художествено изработена декорация. Човекът зад това невероятно изкуство е самоука българка. Преди години е харесала такива съдове и във времето е молила на два пъти да се учи при авторки на такава декорация, но са отказали да ѝ разкрият тайната на занаята, затова тя решава да опита сама и така

открива собствения си стил и вдъхновение. Авторката първо сънува моделите, а после ги изработва. Чашата е стъклена, със столче и е трудно да повярваш, че фината декорация с релефни декоративни елементи е направена от глина. Така елегантният съд придобива антична, величествена визия с крал-

ски, царствени мотиви, произхождащи от сакралните символи, които идват от древността. Въпреки че е изработена от глина, декорацията не тежи, стабилна и устойчива е, защото се запича. Използват се акрилни бои и лак, като липсва готов шаблон, по който се работи, което превръща всяка една от чашите в произведение на изкуството, а самият комплект – в уникат без аналог. Това ѝ придава индивидуалност, влага идея, като всеки трябва да открие своята и да я припознае... От всеки притежател зависи с какво ще напълни тази чаша, защото тя е като душата... символ на Светия Граал. Отново нещо красиво, различно и специално за гостите на Исторически парк. Този продукт дава възможност да се направи запомнящ се подарък, с който да се покаже специално отношение към някой близък, а защо пък не и към себе си! Заповядайте!

Виктория Георгиева

Поредната доза полезно знание

На 19 август се проведе поредният основен семинар на фирма „Тогедър“. Проведе се в село Неофит Рилски, община Ветрино, и в него участие взеха хора от цяла България. Поредната група от желаещи да се образуват, които минаха обучение за финанси, предприемачество, продажби и лично развитие.

Лекторите на семинара от много години се развиват успешно и поради тази причина предоставят своя опит и практически знания на аудиторията си. Семинарът е двудневен и има за цел да представи възможностите за кариерно развитие във фирмата. Следващият такъв ще се проведе на 9-10 септември т.г.

Всеки, желаещ да получи повече информация и да се запише, може да се свърже с представител на фирма „Тогедър“ или на имейл financial.training@together.bg

ПОДКРЕПАТА СЕ РАЗРАСТВА

След преобразяването на автоморгата във Велико Търново още два обекта в България украсиха витрините си с реклама на Исторически парк. Единият се намира в град София – офис „Трежър“, а другият е отново във Велико Търново – хотел „Елена“. Това означава, че вече не просто имаме съмишленици – в България те са хиляди, но че те стават все по-активни и се задействат с конкретни дела. Благодарни сме на собственика на хотел „Елена“ - Атанас Левски, кой-

то вярва в нашата кауза и подкрепя твърдението, че България може да се оправи само когато сами предприемем действия в тази посока. Да срещаме хора, които са готови да подадат ръка и да помагат в развитието заедно с нас, е наистина вдъхновяващо и е стимул за нас да работим още по-усърдно за разкрасяването на България. Това е само началото на една огромна вълна.

Детелина

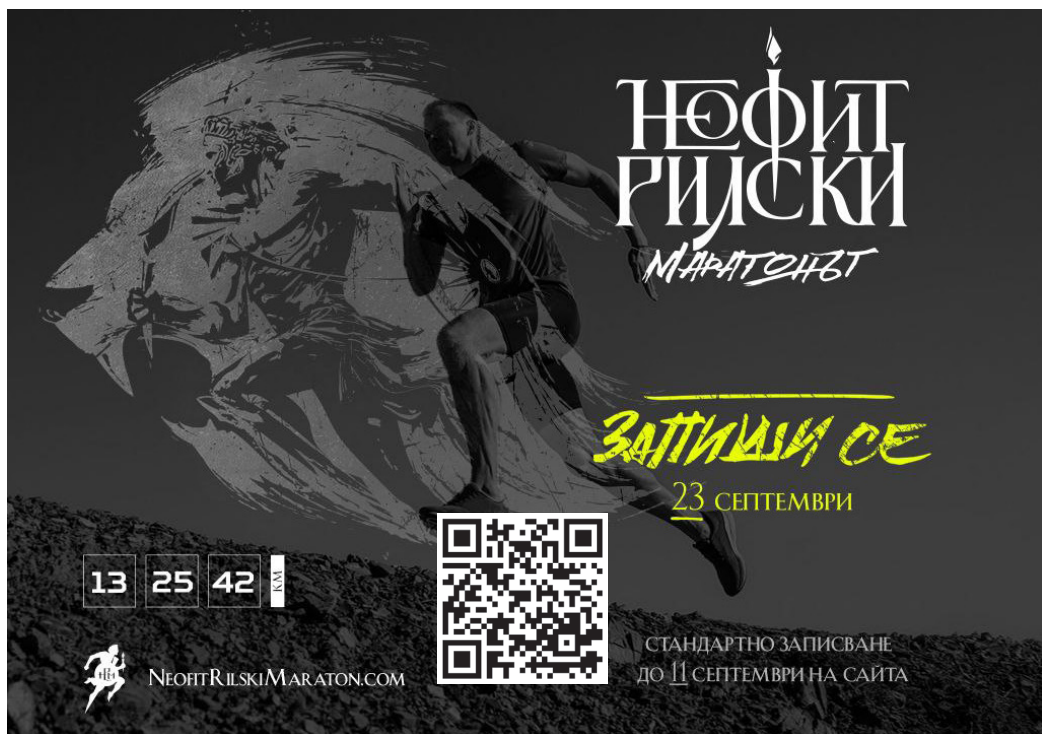
До края на месец август само и единствено българите ще имат
ВЪЗМОЖНОСТ

**ДА СЕ СДОБИЯТ СЪС
СРЕБЪРНА КЛУБНА КАРТА.**

Тя ви дава възможност да посещавате Исторически парк на преференциални цени. Това означава всеки път, при всяко събитие, на всеки фестивал, независимо от инфлация и пазарни условия, да ползвате една и съща цена с огромна отстъпка, която важи за входа на парка, за напитките и храната в заведенията в парка, както и в сувенирния магазин – и всичко това до края на 2029 г. Сребърната клубна карта дава и отстъпка от 10% във всички обекти на Исторически парк в с. Неофит Рилски. Това са последните дни на това суперспециално предложение само за българите. Побързайте!

**Вашата СПЕЦИАЛНА СРЕБЪРНА КАРТА
ВИ ОЧАКВА!**

За повече информация как да получите своята карта и за поръчки – обадете се на 0896 840 615.

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:
BG41BPVI81701075963101
BIC: BPVIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД
БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел.0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884